

Rehepapp

ja

Vanapagan

Eesti enimuisse jutu järelle luuletanud

Mag. C. Kcha.

Tallinnas, 1911.

Eesti kubermangu Koolidp. Põltskõhuse Abiandmise Seith kirjastus.

Rehepapp

ja

Vanapagan.

Esiti ennemuistse jutu järele luuletanud

Mag. C. Reha.

Tallinnas, 1911.

Esiti kubermangu Kooliõp. Wasilaskikuuse Abiandm.
Seltsi kirjastus.

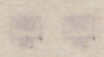
Metsapõre raamatute kogus
R. B.

4404900

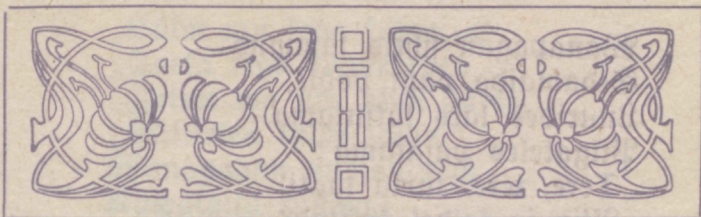
1100000000

...

M. Antje trükk, Tallinnas.

...

Rehepapp ja Wanapagan.

olde leel kütiteles

Istus rauka rehepappi,

Pidas panni palawuses.

Walmis juba oli wormi:

Dinanööpa nägusaida

Walas wana wennifene.

Wanapagan sattus justa

Tarest mööda minema.

Sakkas meesi mõtlema,

Nuuskur nõnda määrama:

„Waewan wähe wanafesta,

„Kiujan torra kawalat,

„Taban täna tarka taati,

„Ei ta põrgu wõrgust pease,

„Kurja küüsi end ei kisu,

„Kuis ta kawal enne kütkeid

„Jkka osand ette näha,

„Pergli paelu pelgada.

„Ammu juba ihun hambaid

„Wana wennifese peale,

„Kes mull' palju pusfi teinud,

„Minu wõimu naeruks pannud.

„Kelmil' seekord kätte maksjan

„Roos kõik wanad wõlad tasun!“ —

Ragu mõeldud, nõnda tehtud.

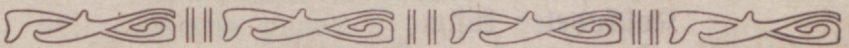
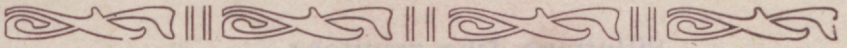
Wanapagan sihtis sammud
Sedamaida papi poole,
Luurides läks lõksutama,
Põlgateles pajatama :
„Tere, tere, tarka taati!
„Mis ja koldel kükitad?
„Bennike, wist wanad kondid,
„Külma kätte kohmetanud,
„Kammetusel rabatud?“

Rehepappi raugafene
Mõistis kohe, kostis wastu :
„Si ma koldel kükitale,
„Et mind wanus wäga waewab,

„Külm mu keha kohmetab.
„Tarka tegu toimetades
„Jstun ma siin ahju ääres,
„Kütitelen kolde leella.“
Wanapagan nudishimus.
Kawalalta küsima:
„Teata mulle, tarka taati,
„Mida tööd sa toimetad,
„Mis sa pannis palawal
„Kolde kuumal küpsetad?“
Rehepappi raugakene
Wanapaganale wastab,
Käratsedes kohe kostab:
„Minatark, eks ise näe,
„Mis ma kolde küpsetan,
„Pannis palawusel pean.
„Sõge, kus sul oma filmad?
„Aja, wend, nad pärani,
„Laugud lausa laiaili,
„Siis ehk ise asja aimad,
„Tulust tööd ehk ära tunnud!
„Wõi sul mõistus metsa jooksnud,
„Arud segaseks ehk saanud,
„Silmawalgus waeseks läinud?
„Si ma talla tühja tuulta,
„Nagu muidu mõni nuustur
„Narrilane ilmas hulgub,
„Rahurikja ringi rändab.
„Ajan asja agaraste,
„Tarbelikku toimetan:
„Seadan sellel selged filmad,
„Kellel wanad waeseks läinud,
„Si näe enam päitse paistmist,
„Kalli kuu kumendust.“
Wanapagan sedamaida
Rehepappi paluma,
Mesikeelel meelitama:

„Kuule, kallid kuldne meesi,
„Rehepappi paikene,
„Segasjeks mul läinud filmad
„Sõgeduse suitsu sees,
„Tuhmits neid on teinud tuli,
„Kõrwetand neid fibemed;
„Si näe enam päikse paistmist,
„Kalli kuu kumendust.
„Seada mulle uued filmad!“
Rehepappi raugakene
Kõhiteles kostama:
„Misga, mees, mull' waewa matsjad,
„Tululitku tegu tasud?“
Sõber kohe sõnaldama,
Kahemeelselt kostama:
„Kui on tubli töö ju tehtud,
„Küll siis parast palka annan,
„Tülitusi täiest' tasun.
„Kas wõi kümme kuningriiki
„Annan sulle igawesjeks
„Bojapoja pärandusjeks.“
Rehepappi pilgateles
Sõgedale sõnaldama:
„Halp see hoopleb otsata,
„Tühi teab, mis tõotab.
„Tont su tõotusi tunneb,
„Pergel sinu parast palka!
„Kus ju kümme kuningriiki?
„Wist seal wiimses ilma otsas,
„Kus ep ole päikse paistmist
„Kalli kuu kumendust!“
Südamlikult sõber, sunnit,
Rehepappi paluma,
Mesikeelil meelitama:
„Rehepappi paikene,
„Pärast surma pörguparxil
„Olgu sinul eluase,

„Wintsund leha wenitada,

„Balawusel pöönutada.“

Kawal pappi kahewahel

Wanapoissi filmiteles,

Rõrwatagust kaapides,

Pilgateles pajatama:

„Sõber, sunnik, ega sinust

„Saa ju sõnapidajat!

„Täna teed, mis töötad,

„Homme juba unustad.“

Wanapagan sõnaldama,

Kawalale kohe kostma:

„Si ma täna tühja töota,

„Si ma seekord sõna sõõ,

„Tarka taati ma ei tüsfa!

„Wannun wanaema wiimse

„Tühja hambatüüka juures,

„Et su toimetust ma tasun,

„Suban pörgulawa fulle.“

Kawal pappi pajatama:

„Noh, siis tule, tugew taati,

„Et su tahtmist täita wõiksin

„Astu julgest ahju äärde,

„Laia lee ligemale!

„Aga enne, kui ma hakkam,

„Tarka tööda toimetama,

„Tarkwis mõnda muretsema,

„Ametriistu otsida.“

Rehepapp nii pajateles,

Tõusis ahju äärest üles,

Rõmpis üle koja aita,

Tõi sealt tüki tugewat

Rõwast kanepista kangast

Rõkkuseerutatud kōit.

Sõber, sunnik, seda nähes

Rõhtudeles küsima:

„Teata mulle, tarka taati,

„Kuis sind nimelt kutsutaks?“

Kawal pappi kõhiteles,
Rajajahambel hirwiteles,
Küffjale kostama:

„Iša nimi oli „Ise,“

„Pandi see ka pojale.

„Iseks kutsub mind kõik tüla.

„Ise on üks ilus nimi,

„Kadund isa kaunis nimi.

„Aga nüüd ei ole enam

„Aega kõnet kuulata,

„Viiga lori lobiseda,

„Täris tööle tõtata,

„Ettevõtmist algada.

„Tule taat, et tugewaste

„Kõidan sinni kõhnad fondid,

„Et sa liikmeid liigutades,

„Ega teha keereldes,

„Si tee tühjaks toimetust.“

Wana pappi pajateles,

Wedas seega põrgutaadi

Suure tammepaku juurde;

Seitsme sortsiõlmega

Sibus tema posti külge,

Kõitis sinni kõwaste,

Et ei wana wennikene

Sõge saanud juudgi lahti,

Liikmefestgi liigutada,

Ega peadgi pöörata.

Ohkis aina haledaste

Kuri kindlas kammitšas.

Rehepapp siis wõttis panni,

Walas täie tulist tina

Sunnikule silma sisse.

Nagu kõue kargatusel

Pistis pagan otse õue,

Terwe tamme tüügas taga,

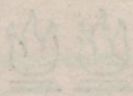
Pühkis nagu pöörane
Punuma siis pörgu poole;
Kirus, wandus walu hoogul,
Müüras metsalise moodi.
Wanapoisi jellikejed,
Kanget kisa kangelst kuuldes,
Tormasiwad tuuletuisul
Kallilt taadilt küsima:

„Taati, miks nii hirmsast hulud,
„Nagu metsaline möirgab?
„Teata, kes sull' kurja tegi,
„Et me talle tasume
„Tehtud töö eest parast palka!“
„„Ise tegi, Ise tegi!““

Banapagan tohe tirus.
Selliſesed ſõnaldama,
Iſeſesſis hirwitama:
„Taat, kui ſeda iſe tegid
„Küll ſiis iſe kannad ka!“

An 911
Recha

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOOL
AR

6.598

Бинд 10 коп.